

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 20 april 2018 št. 4

Velikonočno voščilo

Dve besedi odmevata v velikonočnem času, beseda smrt in beseda življenje. Kdo se še danes spominja ljudi, ki so umrli pred sto leti? In kdo se bo nas spominjal recimo čez sto let? Bo sploh kdo od nas imel takrat še svoj grob? Dovolj je stopiti na pokopališče in pogledati v kot, kjer se nabirajo stari nagrobniki.

A pred dobrimi dva tisoč leti je bil grob, ki ne bo nikoli pozabljen, katerega pomembnost se sploh ne zmanjšuje s stoletji. Čim dlje bo človeštvo začudeno strmelo v usodo smrti, tem bolj bodo oči uprte v tisti prazni grob. Veselo oznanilo, da je smrt premagana in so vrata v polnost življenja odprta, je začelo odmevati, ko je neka žena, po imenu Magdalena, kot brez uma zapuščala grob ter sporočila znancem in prijateljem: »Grob je prazen, Gospod je vstal, videla sem ga! Poklical me je po imenu!«

Našel se je prazen grob, iz katerega trupla niso odnesli, temveč je kar samo vstalo – živo, poveličano – ter omogočilo vstajenje in poveličanje telesom vseh ljudi, vseh časov in z njimi poveličanje vsega vesolja. Od tega velikonočnega jutra smo že odrešeni, že poveličani, že neumrljivi, smrt je mrtva.

Ta novica, ta aleluja gre od ust do ust, od Magdalene do Petra, od Petra do Pavla, od Pavla do Timoteja in Filemona in Priske in Akvile, do Cirila in Metoda in Heme in Slomška ... do mojih staršev, do vsakega od nas, ki se za veliko noč zbiramo ob Vstalem in prekipevamo od veselja, ki ga velika noč vnaša v našo vsakdanjo sivino.

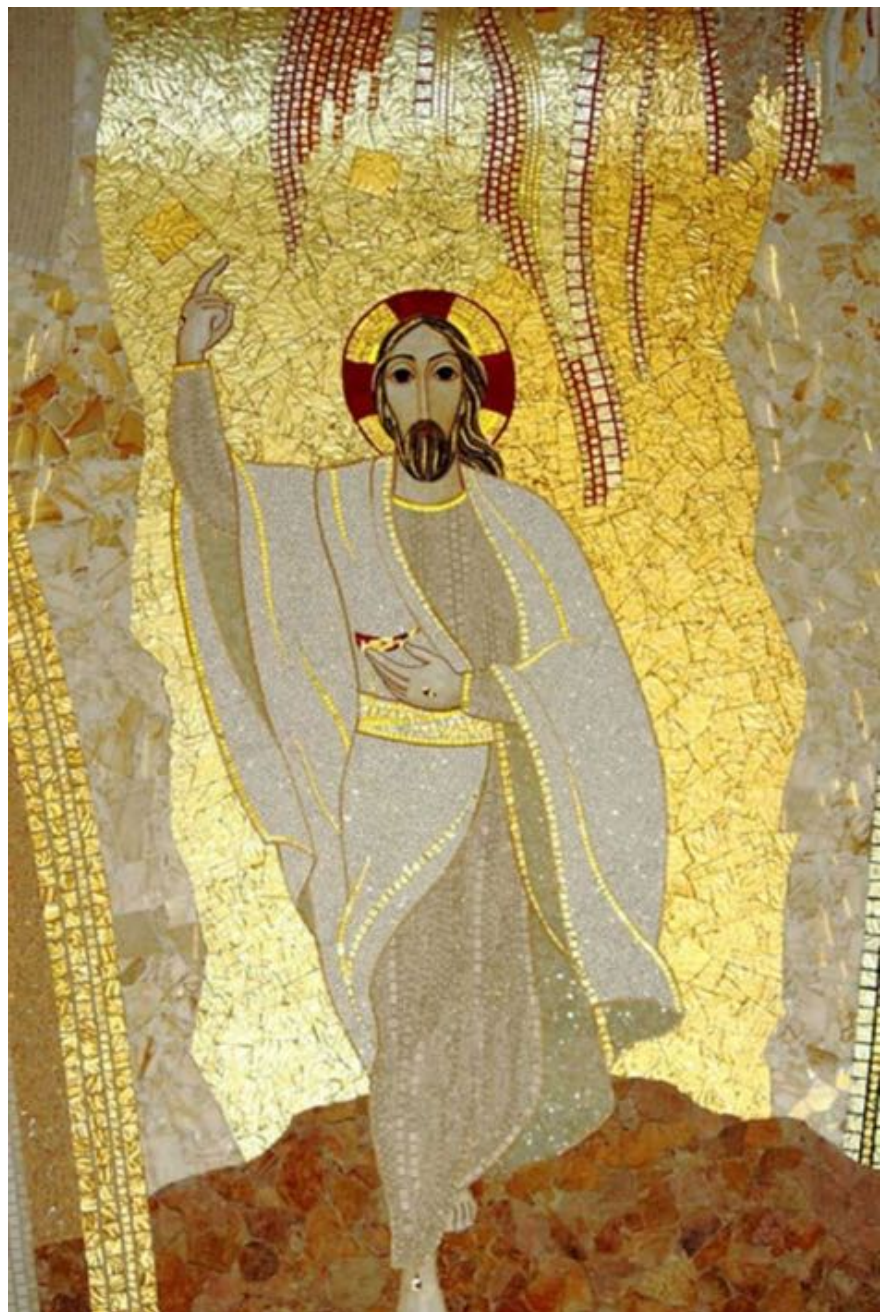
Vsakdo ima pravico zvedeti za velikonočni dogodek, vsakogar naj razveseli velikonočna novica: »Vstal je; ni ga tukaj.«

Naj v naši notranjosti odmeva prošnja: »Kadar se bo moje življenje znašlo v temi in nesmislu križa, kadar bom jokal nad črepinjami svojih sanj in upov, kadar me bodo plašili grobovi in se bom kakor učenci ob Genezareškem jezeru hotel vrniti k staremu načinu življenja, kadar bom spet malodušno sedel v čolnu tega sveta in se odpravil ribarit v vode sive vsakdanjosti, se pojavi kakor neznanec na bregu, Gospod. Pridi in nas pokliči po imenu, Gospod! Naj v nas vedno odmeva tvoje zagotovilo: 'Jaz sem vstajenje in življenje!'«

Vsem Vam, vsem Vašim domačim

želimo, da se velikonočno oznanilo **NE**

BOJTE SE! JEZUSA IŠČETE, NAZAREČANA, KRIŽANEGA. VSTAL JE; NI GA TUKAJ! dotakne Vašega srca, se naseli v Vas in Vam prinese novega upanja, novega veselja.

Vaša duhovnika in katehistinje

TEMA MESECA: Plenum Nadškofijske karitas Maribor

V soboto, 10. marca 2018, smo se sodelavci iz 92 župnijskih Karitas zbrali na vsakoletnem plenumu, tokrat pod geslom Odpri nam oči. Srečanje smo začeli v mariborski stolnici s sveto mašo, ki jo je daroval mariborski nadškof metropolit Alojzij Cvikl. Po maši smo prisluhnili predavanju gosta iz Mostarja, mladi pa so pripravili glasbeni program.

V biltenu se nam je g. nadškof zahvalil za naše nesebično delo in nas v poslanici opogumil za nadaljnje delo.

»Odpri nam oči za vsako človeško stisko, naj najdemo pravo besedo za vse, ko se bodo čutili osamljene in izgubljene. Daj nam pogum, da bomo z dejanji pomagali vsem ubogim in zatiranim.«

Tako molimo v Evharistični molitvi pri mašah za različne potrebe – Jezus, vzor ljubezni.

Že prerok Izaija je to misel razvijal dolga stoletja pred Kristusom: »Če odpraviš zatiranje s svoje srede, iztezanje prstov in prevarljivo govorjenje, če lačnemu nudiš, kar imaš rad sam, in potrtega nasitiš, bo zasijala v temi tvoja luč«.

Danes vedno več ljudi živi v revščini, ki ima mnogo obrazov: od materialne do duhovne. Zaradi tega mnogi izgubljajo veselje do življenja, izgubljajo upanje in se vedno bolj zapirajo vase ali pa iščejo uteho v raznih užitkih, ki jih na koncu pahnejo še v večjo revščino.

Karitas v naši nadškofiji s svojimi karitativnimi in socialnimi ustanovami, predvsem pa z mrežo župnijskih in dekanijskih Karitas, želi imeti odprte oči za vse te stiske in išče načine, kako na te stiske konkretno odgovoriti. Vesel sem, da je letošnji moto za plenumsko geslo vzet iz Evharistične molitve pri mašah za različne potrebe, kajti v evharistiji se nam Jezus daje kot kruh življenja ter nas vabi, da vidimo v vsakem človeku Njega samega, še zlasti v revnih in pomoči potrebnih, s katerimi je povsem

Mariborski nadškof govori na plenumu.

solidaren.

Sv. Janez Zlatousti, škof v Carigradu, je to povezanost evharistije in služenja lepo povezal, da ne moreš prav častiti Kristusovega telesa, če ne vidiš človeka, ki trpi ali je nag: »Ne časti ga tukaj s svilenimi prti, medtem ko ga zunaj pustiš zmrzovati in brez potrebnega.«

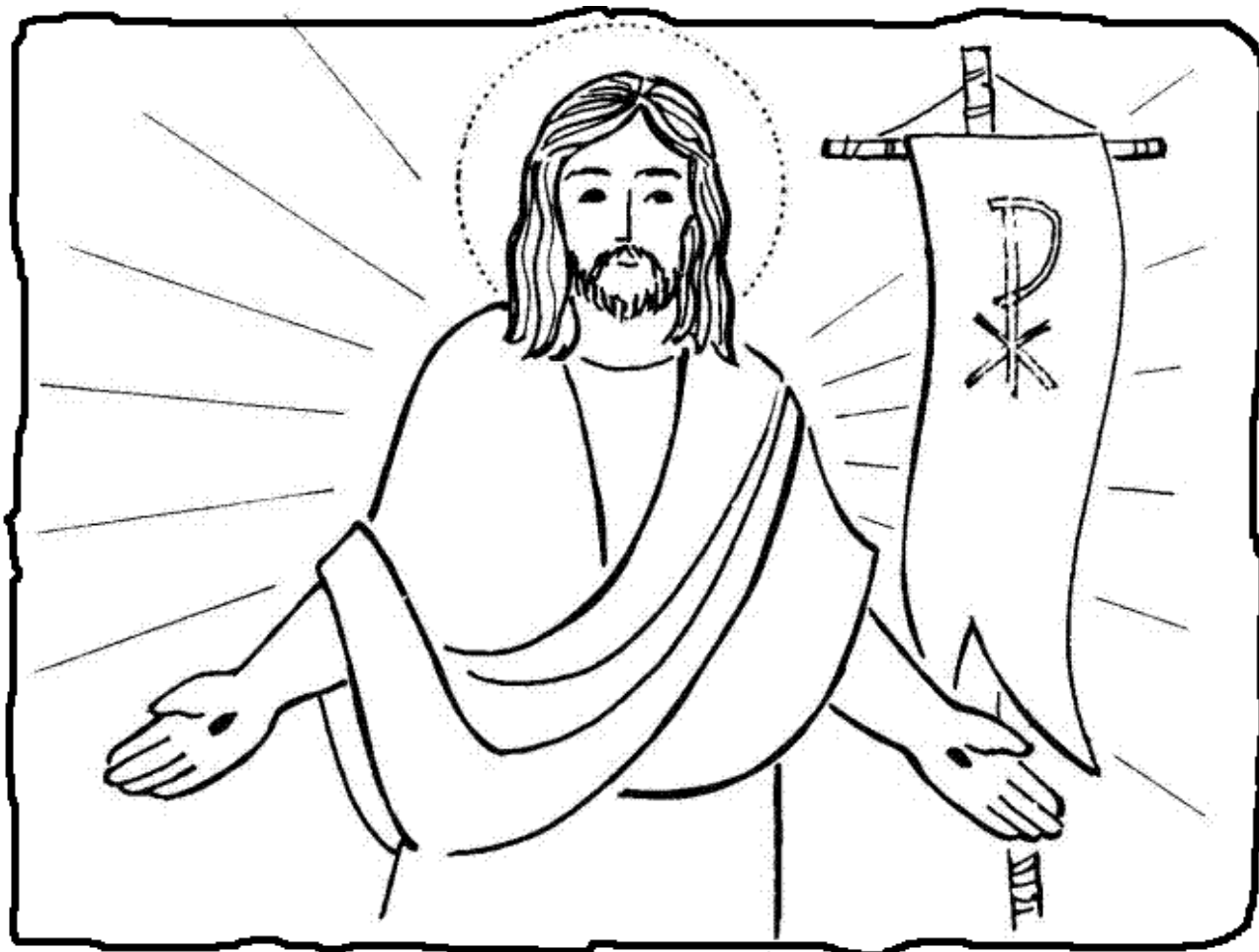
Evharistija je tista, ki nam odpira oči in gane naša srca, da lahko ustvarjamo kulturo solidarnosti in ljubezni v naših družinah, med sosedi, po vaseh in mestih, v naših župnijah, v naši družbi. Evharistija je tista, ki nam pomaga, da postajamo ljudje občestva in tako premagujemo individualizem, ki je največja ovira za solidarnost. Potrebno je

imeti odprto srce, odprte roke in oči, da bomo sočloveka, ki je v stiski, znali videti in mu po najboljših močeh znali pomagati.

Prepričan sem, da lahko pomoč Karitas obrodi še večje sadove, če se bomo povezali in sodelovali med seboj.

Naj bo tudi letošnje plenarno srečanje naše mariborske Karitas korak naprej v tem našem povezovanju in iskanju, da ne bomo samo videli težav in stisk današnjega človeka, ampak naredili vse, da bo teh stisk manj oziroma da ljudje v stiski ne bodo čutili zapuščenosti in teme, ampak videli, kako vzhaja luč upanja in novega začetka, ki vrača dostojanstvo in veselje do življenja

Alojzij Cvikel, DJ, mariborski nadškof metropolit

ZGODILO SE JE

OGLEDALI SMO SI FILM MARIJINA ZEMLJA

»Danes se mnogi odločijo, da bodo živeli, kot da Boga ne bi bilo. A kljub temu na milijone ljudi govori z Bogom, Jezusom in Marijo. Dokumentarni film Marijina zemlja (Tierra di Maria), ki človeku 21. stoletja s humorjem, globino in razburljivostjo predstavi Marijina prikazovanja in božjo ljubezen, je navdušil na milijone ljudi po vsem svetu.«

Tako je Slovenjgraški glasnik napovedal film, ki ga je težko pričakovalo tudi koroško katoliško občinstvo, tudi ravenški verniki, ki smo si ga nato ogledali v ponedeljek, 5. marca, v Kulturnem domu Slovenj Gradec.

Menda je bila dvorana s skoraj tristo sedeži dvakrat razprodana, ponoviti pa ga nameravajo še v aprilu.

Mene se je najbolj dotaknilo pričevanje zdravnika, ki je bil najprej specialist za splave – smrt, nato pa je postal specialist za porode – življenje. Zanimivo je bilo tudi to, s kakšnim žarom, veseljem in spokojnostjo na obrazu so spreobrnjenci pripovedovali svoje zgodbe, verjamem, da ne zaigrano, in s kakšnim zanimanjem jih je spremljala publika v dvorani. Mogoče ni hotel biti, a vseeno je bil po mojem film malo preveč reklama za Medžugorje.

Helena Merkač

Celi dve uri sem doživljala svoja romanja v Medžugorje. Zdaj je že dolgo, odkar sem bila tam. Prav gotovo se bom ob prvi pravi priložnosti ponovno odpravila na romanje v ta sveti kraj. Občudujem ljudi, ki so nastopili v filmu, zaradi njihove globoke vere in si želim, da bi se temu čim bolj približala tudi sama.

Slavica Pristavnik

Bilo mi je dano, da sem lahko romala v Medžugorje, Lurd in Fatimo. Globoko se te dotakne, ko gledaš film o teh krajih in si rečeš, glej, tu sem pa že bila. Spomniš se tistih množic ljudi, objokanih obrazov, hoje po kolenih z rožnim venčkom v rokah, molitve k Mariji za pomoč ... To moraš doživeti in tako gledaš na vse drugače. Upam, da bom še kdaj s svojo prošnjo in zahvalo v tej množici.

Irena Čeh

DUHOVNA OBNOVA BIBLIČNE SKUPINE

V soboto, 17. marca, se nas je na Homcu pri Slovenj Gradcu zbralo skoraj 30 članov bibličnih skupin z Raven, iz Mežice, Šmartnega, Dravograda, Bočne pri Gornjem Gradu in Trbovelj s sestro Snežno Večko kot predavateljico na vsakoletni duhovni obnovi. Rdeča nit srečanja so bila svetopisemska besedila, ki jih beremo ob postnem času. Postna liturgija je zgradba – stavba, ki nas vodi od temeljev do viška, od božiča do velike noči, vnebohoda in binkošti. Postni čas je dolg, vsak ima priložnost, da se spreobrne. Poraz, bolečina, trpljenje se obrnejo v zmago. Pridejo tudi

skušnjave. Tudi Jezus je bil preizkušan, zoper njega krivo pričajo in vse dokler je v ljudeh hudobija, ga ne bodo nehali obsojati. Bog pa nam daje milost, zgled, da vstanemo, se umirimo v Njem, postanemo nov človek, svojo postavo nam zapiše v srce.

Kako lepi in polni milosti so dogodki velikega tedna! Mi vsi smo soudeleženi pri Jezusovi daritvi, da je lahko navzoč med nami. Jezus je vstal od mrtvih, ljubezen je bila močnejša od smrti.

Ko smo si podelili, kar nas je posebej nagovorilo, je bila tudi priložnost za sveto spoved, srečanje pa smo zaključili s sveto mašo, ki jo je daroval ravenški župnik g. Vajda.

Hvala sestri Snežni za čudovito pričevanje in razlage svetopisemskih beril, katehistinji Mariji za organizacijo in domačinom iz Šmartnega za prijazen sprejem. Bog poplačaj vsem.

Marjan Ruprecht

SESTANEK ŽUPNIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA (ŽPS)

– 13. MARCA 2018

Po pozdravu in molitvi nas je g. Vajda seznanil s finančnim poročilom za leto 2017. Prihodki pokrivajo odhodke, letos bomo vrnili dolg župniji Kotlje iz leta 2016/17.

Gospod župnik nam je predstavil plan del, ki nas čakajo v prihodnjih letih:

- obnova križevega pota v cerkvi sv. Egidija;
- vrnitev krstnega kamna na določeno mesto v cerkvi;
- postopna obnova oltarjev v cerkvi sv. Egidija;
- obnova starega župnišča.

G. župnik je predlagal, da bi imeli za vse tri župnije 1 (en) ŽPS, v katerem bi bile zastopane vse tri župnije.

Katehistinja Marija Prikeržnik je polno zaposlena v župniji Ravne, poleg tega pa poučuje verouk še v treh župnijah (sofinanciranje 53 : 47 %).

K sodelovanju je treba povabiti pevce/-ke, ministrante, ključarje, sodelavce/-ke Karitas, čistilke in vse, ki so pripravljeni pomagati v župniji.

Priprave na praznovanje velike noči tečejo po ustaljenem redu: čiščenje cerkve, priprava ognja, priprava Božjega groba, krasitev cerkve, procesija ... Vabljeni k pomoči in obredom!.

Ob srebrni maši župnika g. Vajde bo romanje župnije v Kungoto, 8. julija 2018.

G. župnik je predlagal, da bi slovesnost njegove srebrne maše na Ravnah združili s praznovanjem farnega zavetnika sv. Egidija – lepo nedeljo.

Vabil na sestanke ŽPS ne pošiljamo, oznani se pri maši ali drug drugega povabimo ali opozorimo.

Zapisal Marjan Rupreht

NAPOVEDNIK

- **velikonočni ponedeljek, 2. april** – ob 10.00 in 19.00 sv. maša
- **8. april, nedelja** – ob 13.00 blagoslov konj, nato sv. maša pri sv. Neži
- **10. april, torek** – srečanje za starše prvoobhajancev ob 9.30. ali ob 17. 00
- **13. april, petek, birmanski filmski večer** – od 17. do 19. ure, 1. del
- **14. april, sobota**, 2. del filmskega srečanja za birmance – od 9. do 12. ure
- **21. april sobota**, usposabljanje animatorjev za oratorij – od 9. do 14. ure
- **1. maj, torek, SV. JOŽEF DELAVEC** – ob 18.30 sv. maša in začetek šmarnične pobožnosti
- **6. maj, nedelja** – ob 10.00 slovesna sv. maša v čast sv. Florjanu
- **6. maj, nedelja** – ob 18.30 pogovor o praznovanju prvega svetega obhajila s starši prvoobhajancev; najprej sv. maša, nato sestanek

KRSTI - POROKE - POGREBI

Zakrament sv. krsta so prejeli: 2. Jakob Muš, 3. Luka Jošt, 4. Nuša Glavica, 5. Tim Prapertnik.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 6. Marta Lotrič, 81 let, Čečovje 15; 7. Mihael Kokalj, 78 let, Dobja vas 37; 8. Otko Mravljak, 93 let Čečovje 8 b; 9. Matilda Breznik, 91 let, Tolsti vrh 104; 10. Angela Verčko, 87 let, Čečovje 43 b, 11. Marija Legnar, 85 let, Javornik 44.

Hvala za podporo Vogelnemu kamnu. V marcu ste zanj darovali 20,89 €.

VELIKONOČNA PRILOGA

Čudežna noč

Strahotna nemoč
ob misli na noč,
ko vse je končano
in vse izigrano.

Novo je jutro že blagrovano,
od Stvarnika zemlje bilo izbrano,
za pokop vseh solzečih se lic
in za radost tudi prečistih devic.

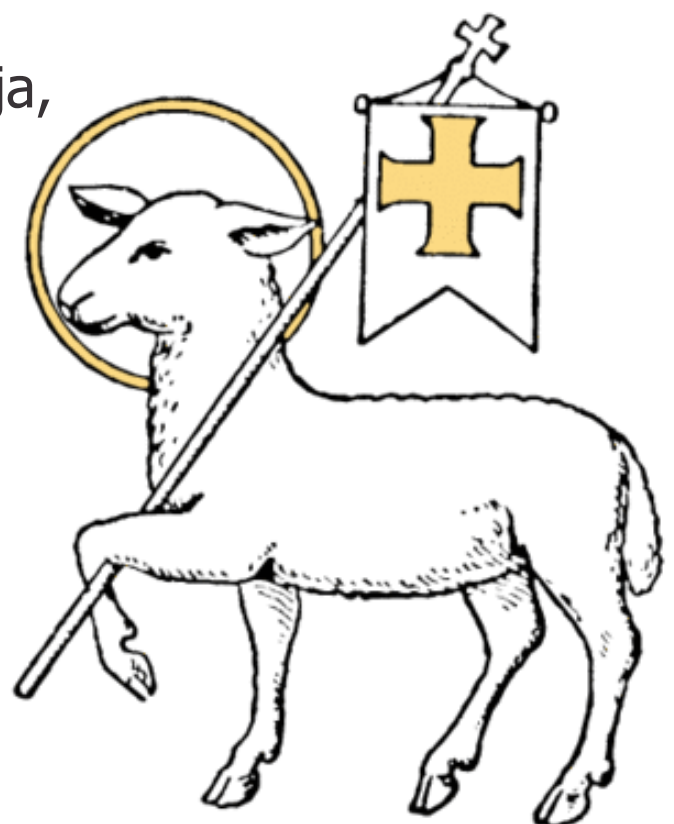
Oglaša se spev belih ptic,
se razlega vse tja do vrtnih gredic,
mrtvi v grobu več ne leži,
Kristus vstal je, Kristus živi!

Prej žalostno srečno vstajenje slavi,
proslavlja ta čudež velike noči,
V srcu Aleluja preradostna vsa,
klanja se moči Boga Kristusa.

(Sebastijan Valentan; iz zbirke Rojstvo vstajenja,
Maribor 2012)

Kip Zveličarja v naši cerkvi

Molitev pred velikonočnim zajtrkom

Zmolimo, ko smo se zbrali v družinskem krogu pred uživanjem velikonočnega obeda.

Voditelj: V imenuočeta ... Amen.

Eden od družinskih članov prebere odlomek iz Svetega pisma.

»Ko je bil Jezus v Betaniji, je prišla žena z alabastrno posodico dragocenega mazila iz pristne narde, strla posodico in ga izlila na njegovo glavo. Nekateri so bili nejevoljni in so med seboj govorili: 'Čemu ta potrata mazila? Saj bi se bilo to olje moglo prodati za več kot tristo denarjev in dati ubogim.' In hudovali so se nad njo. Jezus pa je rekel: »Pustite jo! Dobro delo mi je storila. Uboge imate namreč vedno med sabo in jim morete dobro storiti, mene pa nimate vedno. Kar je mogla, je storila, že naprej je mazilila moje telo za pogreb'« (Mt 14,3-8).

Preberemo prošnje.

Voditelj: Gospod Jezus, povedal si, da smo dolžni opravljati dobra dela. Med seboj imamo vedno uboge, ki naj bodo deležni naše pomoči in pozornosti.

Vsi: Gospod Jezus, bodi vedno z nami.

Voditelj: Gospod, naj bomo veseli in pokončni kristjani.

Vsi: Gospod Jezus, bodi vedno z nami-

Voditelj: Praznovanje Jezusovega vstajanja naj prinese v našo družino mir, veselje, vero in upanje.

Vsi: Gospod Jezus, bodi vedno z nami.

Voditelj: Gospod, blagoslovi nas in ta velikonočna jedila, ki jih bomo zaužili, naj nas spominjajo na tvoje trpljenje, smrt in vstajenje.

Očenaš ... Zdravamarija ... Slavaočetu ...

Pripravila Erna Jesenek

»Po njegovih ranah smo bili ozdravljeni« (Iz 53,5)

V pripravi na velikonočne praznike smo se pri verouku spraševali: »Čemu je Jezus nosil križ, čemu je Jezus na križu umrl in tretji dan od mrtvih vstal?« Naučeni, šolski odgovor je: »Za nas.« Toda kaj konkretno je Jezus s svojo daritvijo na križu in s svojim vstajenjem storil za nas? Navajeni smo reči, da je trpel in umrl za nas, da bi nas odrešil grehov. Pri spovedi se jih kesamo in Jezus nam odpusti. V zakramentu sv. spovedi nam Bog daje čudovito priložnost, da se osvobodimo teže greha, krivde, ki hromi naše srečno in svobodno življenje. Velikokrat pa našo dušo težijo tudi druge skrbi, za katere nismo sami krivi, ampak so nam jih povzročili drugi, ali pa pridejo same od sebe, so del našega življenja. Duhovni očetje nas učijo, da človek olajša svojo dušo tako, da Bogu izroča vse: svoje težave, svoje grehe, svoje veselje ...

Tako sem otroke pri veroučnih urah v postnem času povabila, da na liste z obrisom križa napišejo svoje težave, ki jih želijo Jezusu izročiti, saj On še danes nosi naše križe in težave.

Imajo tudi otroci težave? Jih znajo Bogu izročiti? Morda bi se lahko od njih kaj naučili tudi odrasli.

Na plakatu z naslovom Jezus, izročam ti svoje težave je nastalo naslednje: *moja mama in oče se vsak dan kregata; sestra mi nagaja; strah me je; brat me je udaril; ponoči želim spati sama celo noč, pa ne morem; moja mama in ata sta se*

ločila; prijatelj me je izdal; žalostna sem; strah me je raka; strah me je psov; žalostna sem, ker mi drugi nagajajo; umrl mi je stric; strah me je teme; sošolec me izziva; sošolec se me dotika in me zasleduje; strah me je nočnih mor; med sošolci nisem priljubljen; umrl mi je dedi; v šoli prijateljica namesto mene govori o mojih stvareh; ata mi je umrl; brat me ne spoštuje; žalostna sem, ker me brat in sestra zmerjata; ponoči me je strah, da bi kdo vdrl skozi okno; bojim se spati v temi; strah me je testa; mučno mi je učenje.

Verjamem, da te besede niso samo na papirju, ampak da so jih veroučenci izrekli tudi v molitvi, kakor sem jih povabila. Od mrtvih vstali Jezus nas vabi, da mu izročimo svoje življenje, svoje stiske in težave, saj je zato trpel in postal naš odrešenik. Nam Bog res pomeni toliko, da mu hočemo izročati svoje težave? Kako lepo bi bilo, če to zmoremo in če verujemo v to, kar nam pravi Sv. pismo: »V resnici je (Bog) nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine ... po njegovih ranah smo bili ozdravljeni, ... njihove krivde bo naložil nase ... in prosil za prestopnike« (prim. Iz 53,4-12). To pomeni, da smo ODREŠENI.

Marija Prikeržnik

KRIŽEV POT NA BRINJEVI GORI

Veliki Kristusovi velikonočni žrtvi smo zbrani na letošnjem brinjegorskem križevem potu v nedeljo, 11. marca, podarili svoje majhne žrtve:

- vseh 40 in nekaj več, ki smo se namesto kakšne bolj nedeljsko sproščujoče dejavnosti odločili za Njega;
- vsi tisti, ki so kljub južnemu snegu peš prišli na izhodišče nad kmetijo Bidrih;
- čez 10 tistih, ki so v uri in pol krepko pešačili od zbirališča pri Sparu na Ravnah do cilja;
- g. župnik Vajda, sicer navajen haloških vzpetin, a na zimskih brinjegorskih prvič;
- vsi tisti, nevajeni javnega nastopanja, a so sprejeli glasno branje Kristusovega trpljenja pred postajami;
- nosilec križa, tega vidnega znamenja katoliške skupnosti, te »nelahke prtljage« od Raven do izhodišča križevega pota (Marjan R.);
- mož iz hotuljske fare, ki je to znamenje nosil na samem potu, čeprav za njim ni hodilo samo njemu znano občestvo;
- moški, ki so kljub »vročim glavam« po pešačenju spoštljivo sneli svoja pokrivala;
- možje, ki bi raje gledali nedeljsko športno popoldne, a so se ženam na ljubo podali na pot;
- šoferji, ki so zaradi blatnih avtomobilov zamižali na eno oko;
- naš Lovro, ki mu je kljub snežno-plundrasto zahtevni hoji uspelo pripešačiti na cilj;
- njegova spremljevalka Jožica R., ki mu je nesebično pomagala in ga spodbujala (četudi sta zamudila);
- »stari« Železnik s Strojne, v zakmašni opravi, ki bi mu častitljiva leta že davno opravičevala odsotnost ...

Naštela sem 13 drobnih žrtev, kar je ena manj kot je postaj križevega pota, a ta ena manjkajoča bi se morala nanašati na mlade in otroke, ki pa jih žal ni bilo med nami.

Nič hudega, že drugo leto bo spet priložnost za to, priložnost za naša majhna darovanja Bogu pa je tudi vsak dan.

Helena M.

